

vitterligt, at det allerede for flere Aar siden er antaget, at der vil behøves 500,000 Rd. til en ny Theaterbygning, men det er klart, at dette Beløb maa forventes overskredet paa Grund af de siden den Tid foregaaende Priisforhøielser i alle Reininger, ligesom man ogsaa vel maa lægge Mærke til, at der naturligviis dermed vil staae i Forbindelse en Mængde andre Forandringer ved Theatret, som ikke ere tagne med i Overflag af Architekten, og som i høj Grad ville forøge Udgifterne.

Jeg kommer nu til det, som jeg vel kan tænke mig ogsaa har foresvævet den ærede Rigsdagsmand som Hovedtanken, nemlig Spørgsmaalet om et nyt Theater. Dette Spørgsmaal fremkom jo allerede for et Par Aar siden; men jeg føler mig overbevist om, at der ikke hos Nogen kan være Tvivl om, at dersom man havde undladt at gjøre, hvad der dengang skete med Hensyn til det gamle Theater, saa havde vi med Hensyn til det nye Theater staaet aldeles paa samme Punkt, som vi nu staae, og ligesaa overbevist er jeg om, at vi om 10 Aar, ja, jeg vil gjerne vædde paa, at vi om 20 Aar endnu ikke ville have Udfigt til at faae et nyt Theater, dersom det skal være betinget af, at det skal bygges paa Gammelholm ved Communens Hjælp. Der vil blive opstillet ganske andre Fordringer, naar der bliver Tale om Anvendelse af Gammelholm, som jo hører under et andet Ministerium, og i det Hele taget under et andet Omraade, og Communen har vistnok saameget at anvende sine Penge til, at jeg tvivler paa, at den vil følge Exemplet fra Thorvaldsens Museum, som den ærede Rigsdagsmand sigtede til, thi hvad der i denne Henseende blev foretaget, gif for sig under ganske andre Forhold og under en ganske anden Stemning end den, der er tilstede med Hensyn til denne Sag, og der kan efter min Mening ikke anstilles nogen Sammenligning derimellem. Jeg troer derfor, at man virkelig maa vogte sig for at hengive sig til dette Phantastebillede om et nyt Theater ved Communens Hjælp, og jeg troer, at det maa indrømmes, at det ikke vilde være forsvarligt, da Enhver dog nærmest er kaldet til at virke for

sin egen Tid, om man vilde holde fast ved et saadant Phantastebillede og derved skyde Muligheden af at skaffe en væsentlig forbedret Tilstand tilveie fra sig i de Aar, hvori man selv kan have nogen Indskydelse derpaa og nogen Nytte deraf. Jeg troer, at denne Leilighed nu er tilstede, og jeg troer, at det er vanffeligt at paavise, hvilke egentlige Ulemper der skulde skyde deraf. Jeg troer, at der er saa stor Sandsynlighed, som man fornuftigviis kan forlange, for, at efter Udløbet, ikke af 28 Aar, men snarere efter en meget kortere Tids Forløb, vil det Beløb kunne være tilbagebetalt, hvorom der her er Spørgsmaal, og i saa Fald er det aabenbart, at man kan være vel tjent med at have gjort dette Skridt. Det maae nemlig vel bemærkes, at her ikke er Tale om at faae tilveiebragt blot nogen halvveis om-dannet Bygning, men her er Tale om at faae et fuldstændigt nyt Theater ud af det gamle. Den hele Foyer og Scene vil saaledes blive at betragte som fuldstændig nyt, og Auditoriet er allerede saaledes, at det kan betragtes paa samme Maade. Det Gæste, med Hensyn til hvilket der kunde være Spørgsmaal, om endnu at gjøre noget Mere, end Planen tilfigter, er det Ydre af Theatret og hvad der med Hensyn dertil kunde være til Bequemmelighed for Publikum, men dette er Noget, som efter min fulde Overbeviisning maa betragtes som det Underordnede, og som desuden let bliver det Allerkostbareste, naar man sætter for megen Priis derpaa. Hvad man trænger til, er at have et Auditorium, som er hensigtsmæssigt indrettet til derfra at see og høre, hvad der foregaaer paa Scenen, og som kan ansees passende og anstændigt at opholde sig i, og Scenen og de øvrige dertil hørende Bygninger saaledes indrettede, at de ikke ere ødelæggende baade for Kunsten og for Kunstnerne. Nu troer jeg vistnok, at den ærede Rigsdagsmand, som kender disse Forhold, maa indrømme, at Scenen og dens tilhørende Bygninger for Tiden ere i en Tilstand, der langtfra kan ansees for passende, og det er denne Tilstand, som den ærede Rigsdagsmand, ved at stemme imod Forslaget, vil sætte ud i den uvisse Fremtid, der er for Tilveiebringelsen af et nyt Theater — men det vil jeg meget indstændigt bede ham